

Programming

Pointers

נדגים היום בעזרת מצביעים

- העברת משתנים לפונקציה שמשנה אותם
 - פונקציה שמקבלת מצביעים
- לסמן תא בזיכרון
 - פונקציה שמחזירה מצביע
- מערך של מערכים
 - למשל אוסף שמות: כל תא במערך הוא מחרוזת.
- לרוץ עם מצביע
 - אריתמטיקה של מצביעים.

תזכורת

```
void wishful_swap(double a, double b)
{
    double tmp;
    tmp=a;
    a=b;
    b=tmp;
}
void effective_swap (double* a, double* b)
{
    double tmp;
    tmp=*a;
    *a=*b;
    *b=tmp;
}
```

תזכורת

```
int main()
{
    double x,y;
    x = 3.14 ; y = 2.71;
    printf("x = %3.21f , y = %3.21f\n",x,y);
    wishful_swap(x,y);
    printf("x = %3.21f , y = %3.21f\n",x,y);
    effective_swap(&x,&y);
    printf("x = %3.21f , y = %3.21f\n",x,y);
    return 0;
}
x = 3.14 , y = 2.71
x = 3.14 , y = 2.71
x = 2.71 , y = 3.14
```

חימום – המרת קואורדינטות

```
void polar2rect(double r, double t, double* x, double* y)
{
    *x = r*cos(t);
    *y = r*sin(t);
}
```

כתבו main (שמשמש בפונקציה זו) והדפיסו את הקואורדינטות הקרטזיות של:
(א) מרחק 2 מטר מהראשית בכיוון רדיאן וחצי (מציר X החיובי).
(ב) מרחק 3.6 מטר מהראשית בכיוון עשירית רדיאן.

נ.ב. בשביל טריגונומטריה צריך `#include <math.h>`

Solution

```
int main()
{
    double x,y;
    polar2rect(2.0,1.5,&x,&y);
    printf("(%.21f,%.21f)\n",x,y);
    polar2rect(3.6,0.1,&x,&y);
    printf("(%.21f,%.21f)\n",x,y);
    return 0;
}
(0.14,1.99)
(3.58,0.36)
```

חימום

כתבו פונקציה בעלת המפרט הבא:

```
void cond_swap(int* i1, int *i2);
```

כאשר $i1$ ו- $i2$ הם מצביעים לאיברים שלמים. הפונקציה תבדוק אם התא המוצבע ע"י $i1$ מכיל ערך גדול מהתא המוצבע ע"י $i2$. אם כן, היא תחליף בין תכני התאים.

Solution

```
void cond_swap(int* i1, int *i2)
{
    int tmp;

    if (*i1>*i2)
    {
        tmp=*i1;
        *i1=*i2;
        *i2=tmp;
    }
}
```

לסמן תא: האיבר הגדול במטריצה

להלן פונקציה שמקבלת מטריצה ומחזירה מצביע לאחד התאים - לזה בעל האיבר הגדול ביותר.

```
double *largest_element_in_matrix(double mat[N][N])
{
    int i,j;
    double *result = &(mat[0][0]);

    for ( i = 0 ; i<N ; ++i ){
        for ( j = 0 ; j<N ; ++j ){
            if ( *result < mat[i][j])
                result = &(mat[i][j]);
        }
    }
    return result;
}
```

ניתן לשנות את התא המסומן

```
int main()
{
    double nice[N][N];
    double *peak = NULL;

    read_matrix(nice);
    printf("\n--Original matrix--\n");
    print_matrix(nice);
    peak = largest_element_in_matrix(nice);
    *peak = 3.1416;
    printf("--Modified matrix--\n");
    print_matrix(nice);
    return 0;
}
```

```
--Original matrix--
1.76 3.20 0.12
4.10 10.70 84.76
0.42 8.30 11.62
--Modified matrix--
1.76 3.20 0.12
4.10 10.70 3.14
0.42 8.30 11.62
```

דוגמא שימושית

נדגים קוד של פונקציה בעלת המפרט הבא:

```
int split_by_pointers(int numbers[],int* pointers[],int size)
```

הפונקציה מקבלת מערך של שלמים, מערך של מצביעים לשלמים ואת גודל שני המערכים `size`. בסיום הפונקציה מערך המצביעים `pointers` צריך להכיל מצביעים לכל המספרים השליליים שבמערך השלמים `numbers`. הערך המוחזר הוא אורך המערך (כלומר מספר השליליים שנמצאו). הניחו כי יש במערך שאתם מקבלים מספיק מקום לכתובה.

שימו לב, המשתמש יגיש לשלילים על ידי `pointers` בלי להכיר כלל את `numbers` !

Solution

```
int split_by_pointers(int numbers[],
                     int* pointers[],int size)
{
    int i,n=0;

    for (i=0;i<size;i++){
        if (numbers[i]<0)
            pointers[n++]=&numbers[i];
    }
    return n;
}
```

Solution – equivalent

```
int split_by_pointers(int numbers[],
                    int* pointers[],int size)
{
    int n=0;
    int *p,*last = numbers+size;
    for ( p=numbers ; p<last ; p++){
        if (*p<0)
            pointers[n++]=p;
    }
    return n;
}
```

תרגיל כיתה (שימוש בפונקציה)

כתבו תכנית המקבלת מערך של שלמים בגודל 10 ומחליפה כל מספר שלילי בערכו המוחלט, תוך שימוש בפונקציה מהסעיף הקודם.

לדוגמא:

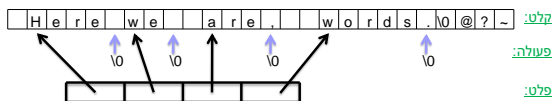
-20 11 6 54 3 7 -1 3 1

ישונה ל:

20 11 6 54 3 7 1 3 1

דוגמא מורכבת - פירוק משפט למילים

- קלט: משפט (מחרוזת עם רווחים וסימני פיסוק).
- פלט: מערך של מחרוזות ללא רווחים (מילים).
- הרעיון: להצביע לתוך המערך המקורי.
- צריך להכניס '\0' בכמה מקומות.

נשתמש ב strchr (למדנו עליה)

- מקבלת מחרוזת ותו. `char *strchr(char *x, char c);`
- אם התו אינו נמצא במחרוזת מחזירה NULL
- אחרת מחזירה מצביע למופע הראשון.

```
int main ()
{
    char s[10] = "abcd";
    char *x;
    x = strchr(s, 'b');
    printf("strchr(\"abcd\", 'b') = %p [%s], next letter is %c\n", x, x, x[1]);
    return 0;
}

strchr("abcd", 'b') = 003BFED [bcd], next letter is c
```

פונקציה שמפרקת מחרוזת למילים

```
int decompose(char *s, char *seperators, char *words[])
{
    int n = 0;
    while (*s!='\0'){
        /*First, skip all spaces before next word.*/
        while(strchr(seperators, *s)) ++s;
        if(*s=='\0')
            return n;

        words[n++] = s; /*Not space, not null => a word starts.*/
        /* loop over the word itself (no null nor space)*/
        while((*s!='\0') && (strchr(seperators, *s)==NULL))
            ++s;
        if(*s=='\0')
            return n;

        *s = '\0'; /*For sure s points to the first space after word.*/
        ++s;
    }
    return n;
}
```

שימוש בה

```
int main (void)
{
    char s[100];
    char *words[20];
    int n;

    printf("\nEnter a sentence: ");
    gets(s);
    printf("\nlt====>>> %s\n", s);
    n = decompose(s, "t .,:\"'.,' ", words);
    for (j = 0 ; j < n ; ++j)
        printf("words #%d is \"%s!\n", j, words[j]);
    return 0;
}
```

Enter a sentence:
 ===>>> Here we are, in the center; of town
 words #0 is "Here"
 words #1 is "we"
 words #2 is "are"
 words #3 is "in"
 words #4 is "the"
 words #5 is "center"
 words #6 is "of"
 words #7 is "town"

Another exercise (optional)

כתבו פונקציה בעלת המפרט (prototype) הבא:

```
int convert (int num[], int size, int *p_value);
```

נאמר שהמערך num שגודלו size מייצג מספר אם התא הראשון בו מכיל את ספרת האחדות, התא השני את ספרת העשרות וכן הלאה. הפונקציה מחשבת את הערך המספרי שמייצג המערך num ומחזירה אותו דרך המשתנה ש-p_value מצביע אליו. על הפונקציה להחזיר 1 במקרה שהמערך מייצג מספר שמתחלק ב 3 (למשל 1 7 3 4 או 8 3 4), אחרת 0 (למשל 1 2 1 0 או 5 2).

Solution

```
int convert (int num[],int size, int *p_value)
{
    int power=1;
    int itr;

    if (num[size-1]<1)
        return 0;
    *p_value=0;
    for (itr=0;itr<size;itr++)
    {
        if (num[itr]>=0 && num[itr]<=9)
            (*p_value)+=num[itr]*power;
        else
            return 0;
        power*=10;
    }
    return 1;
}
```

Exercise (optional) – Part B

כתבו פונקציה בעלת המפרט (prototype) הבא:

```
int calc_sum (int nums[][MAX_LEN], int digits,int n);
```

(עבור MAX_LEN שלם חיובי כלשהו).

הפונקציה מקבלת מערך של n מערכים בשם nums והיא מחשבת (ומחזירה) את סכום המספרים שמערכים אלו מייצגים, תוך התעלמות מן המערכים בהם המספר אינו מתחלק בשלוש.

Solution

```
int calc_sum (const char nums[][MAX_LEN], int digits int n){
    int i, number, valid, sum=0;

    for(i=0; i< n; i++){
        valid = convert (nums[i],digits, &number);
        if(valid)
            sum +=number;
    }
    return sum;
}
```

Solution to class exercise

```
#include <stdio.h>

#define SIZE 10

int main()
{
    int arr1[SIZE];
    int *arr2[SIZE];
    int k,n;
    printf("Enter numbers\n");
    for (k=0;k<SIZE;k++)
        scanf("%d",&arr1[k]);
    n=split_by_pointers(arr1,arr2,SIZE);
    itr=0;
    for (k=0;k<n;++k)
        (*arr2[k])*=-1;
    for (k=0;k<SIZE;k++)
        printf("%d",arr1[itr]);

    return 0;
}
```